

Та де б ти тільки не ходив – і хай засвідчує перо! –  
Що не знайти дивніше з див, як Україна і Дніпро!

Борис Олійник

Білоцерківська міськрайонна газета

# Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 31-32 (14134-14135), 28 КВІТНЯ 2023 р. Роздрібна ціна 5 грн. 00 коп.

ВЕЛИКІ ЗЕМЛЯКИ

## «Ті хто сказав, що нам потрібний спокій!»

**АНАТОЛІЙ ІВАНОВИЧ КУЛЬЧИЦЬКИЙ**, наш сьогоднішній співбесідник і найближчих днів ювіляр – 2 травня йому виповнюється славні 85, страшенно не любить одягати нагороди. Він любить інше й інших: музику, українську пісню, добру поезію, подорожі великим світом, чутливих до слова талановитих людей, своїх друзів і рідних. Та багато що любить! А от демонструвати нагороди – ні. Проте ми зрештою домовились (і результат ви бачите на фото): є в житті такі миті й дати (приміром, ювілей), коли не просто можна, але й потрібно одягнути строгий піджак із рядочками відзнак. Бо кожна з них – не тільки офіційний і високий вияв поваги та оцінка заслуг і досягнень, а й значною мірою лаконічний символ певної життєвої віхи. Тож напередодні Дня народження знаної людини ми пропонуємо вам, шановні друзі, долучитися до цікавої розмови про життя і творчість із заслуженим працівником культури України, членом президії УФК, членом Національної музичної спілки, почесним професором БНАУ, почесним ветераном України, почесним громадянином Білої Церкви, Вишгорода й Білоцерківщини; лауреатом премій: Міжнародної ім. В. Винниченка (2004), Всеукраїнської (2009) та міської (1992) ім. І. Нечуя-Левицького, Всеукраїнської ім. Д. Луценка (2014) «Осіньне золото», ім. М. Сомы (2017) та володарем кількох почесних відзнак Міністерства оборони України й українського козацтва, Почесної грамоти й Грамоти Верховної Ради України та 9-х медалей; учасником п'яти міжнародних Шевченківських свят «В сім'ї вольній, новій» А.І. Кульчицьким.



– **Анатолію Івановичу, всім полюбилася фраза, що кожен із нас – родом з дитинства. Але ж дитинство – це й родина, оточення, в якому зростаєш, яке підтримує, мотивує. Яким було Ваше дитинство, адже очевидно, що саме там початок і Ваших уподобань, і Вашої творчості?**

– Дитинство моє було важким, суто воєнним. Народився в Миронівці. Мій батько Іван Захарович – партійний діяч – перед війною мене і старшого брата Олександра з безнадійно хворою мамою відправив на Вінниччину в с. Коростивці Жмеринського району до своєї тещі (нашої бабусі). Сам пішов на фронт. Мама через три дні після початку війни померла. Село було окуповане фашистами, так що моє дитинство проходило в такому оточенні.

Після війни батько одружився в Миронівці. Створилася нова сім'я – четверо дітей. Безумовно, мачусі свої діти були ближчими, ніж я і брат. Так що змалечку я себе творив сам, маючи велике стремління до пісні та літератури. Знав більшість народних пісень у виконанні славетної співачки Оксани Петрусенко, а після війни мені особливо була до вподоби «Пісня про Марію Лисенку» П. Майбороди: «Ще тумани сиві // Не зійшли з полів, // На широкій ниві // Чути дружний спів».

Так що вже тоді моє дитинство було «одружене» з піснею.

– **Кого Ви вважаєте своїми Вчителями в житті і творчості? Які життєві уроки запам'яталися назавжди?**

– Навчавшись у Підволочиській школі (Тернопільська обл.), а це вже для мене була третя школа, і я з першого класу був відмінником, з великою теплотою і щемом у душі згадую класного керівника Цесю Йосипівну Йориш, яка підтримувала мої на той час скромні віршовані починання. А щодо пісні, то, безумовно, незабутніх Ганну Михайлівну Пархоменко – викладача технікуму культури, та художнього керівника ансамблю пісні і танцю КВО, народного артиста України Віктора Олександровича Мизнікова – видатного хормейстера і композитора. Саме він навчив мене мелодійності, що є основою при творенні кожної пісні.

– **А на які віхи Ви самі розділили б своє життя?**

– Їх у мене три. Перша – це моя праця в Миронівці, коли я трудився директором районного Будинку культури та завідувачим районним відділом культури. Друга – служба артистом ансамблю пісні і танцю КВО. І третя – головна, понад 50 років, коли я відчув справжній смак своєї багаторічної праці в сфері

культури і творчості.

– **Протягом Вашого трудового життя чи були пропозиції про перехід на іншу роботу?**

– Таких пропозицій було чимало. Ще в далекому 1961 році начальник ансамблю пісні і танцю КВО пропонував мені залишитися в колективі з перспективою отримання квартири (ансамбль мав свій будинок у Києві) та почесного звання. Згодом була пропозиція від головного редактора газети «Молодь України», в якій я часто друкувався, зайняти посаду спеціального кореспондента в Дніпропетровській області (Анатолій Іванович закінчив факультет журналістики КДУ ім. Т. Шевченка – прим. ред.). А вже в Білій Церкві двічі пропонували очолити театр ім. П. Саксаганського чи музичну школу.

– **Книги, музика, публіцистика... Що найбільш близьке, хто Ви сам для себе?**

– Всі ці жанри мені близькі й любими. Люблю розповідати про різні поїздки (а їх у мене досить багато – і колишнім Союзом, і за кордон). Люблю дарувати читачам розповіді про відомих творчих особистостей, з якими мені випала щаслива можливість бути знайомим. Так, мною написані й видані книги про М. Вінграновського та Б. Олійника. З хвилюванням беру в руки кожен нову пісенну збірку, хоча ніколи не називав себе композитором, а скоріше – мелодистом. Так що я б сам себе назвав творчою особистістю (посміхається).

– **З ким із Ваших співавторів працювалося найпродуктивніше?**

– Співавторів у мене було і є чимало. Хоча найбільше мене єднали у творчих стремліннях незабутні Б. Олійник та П. Ральченко. На чудові вірші цих двох поетів мною написані два вокальні цикли.

– **Ви 30 років трудилися у БНАУ, в якому нині є почесним професором. Хто з ректорів та викладачів, на Вашу думку, були найбільш духовними людьми?**

– Насамперед це незабутній ректор М.Н. Полішвайко, при якому відбувся розквіт аматорського мистецтва. Михайло Никифорович цікавився кожним колективом, бував на репетиціях, дбав про оновлення концертних костюмів. А з викладачів – видатний професор П.О. Ковальський, завкафедрою економічної теорії та історії, почесний професор Б.Й. Кашкін, колишній декан факультету лінгвістики доцент В.І. Семілетко.

– **Розкажіть, будь ласка, про Вашу другу**



Народжується нова пісня

половинку, Олену Василівну. На нашу думку, дуже важливо для творчої особистості, аби поруч була людина, яка поділяє погляди, розуміє і підтримує...

– Безумовно, це важливо. І в цьому плані мені дуже поталанило. Моя дружина Олена Василівна (я її називаю Леночкою) – симпатична, чудова господиня, уважна до моєї багаторічної творчої діяльності. Їй я присвятив кілька віршів та пісень. Вона родом із Сумщини, з великої родини (шестеро дітей). Вчителька за фахом. Знаю, як її любили і поважали учні та колеги. В нас два сини – Ігор та Олег. На жаль, Ігор захворів і помер. Маємо трьох онуків – Кліма, Максима та Даника. Поділяємо сімейні радощі та негаразди вже 58-й рік.

– **Що для Вас означала дружба з великими українцями Борисом Олійником та Миколою Вінграновським?**

– Я б сказав – це велична сторінка в моєму житті. Я цією друбою дуже гордився. У нас було багато творчих поїздок і виступів. Вони обидва бували гостями моєї родини. Борис Ілліч із захопленням говорив про побачені вишивки дружини, а Микола Степанович не раз натякав, як мені з нею поталанило в житті. Ну, і головне – вони обидва досить вагомо впливали на мою творчість своїми професійними порадами та рекомендаціями.

– **А хто з виконавців Ваших пісень здивував Вас своєю майстерністю?**

– Таких приємних моментів було чимало. Ось деякі з них. Коли вперше почув у виконанні заслуженого ансамблю пісні і танцю Збройних сил України свою пісню «Білоцерківщина – мій отчий край», нині гімн району, чи пісню «Посаджу я дуба» у виконанні народного артиста України, Шевченківського лауреата Миколи Шопші, чи «Думу про Україну» у виконанні нашого відомого співака Григорія Музики...

– **Відомо, що в Києві свого часу відбулося чимало Ваших творчих вечорів. Який із них для Вас найбільш пам'ятний?**

– Таких вечорів відбулося біля двох десятків. Для мене особливою стала зустріч у Національному університеті будівництва й архітектури, де того часу ректором був мій однокласник академік Анатолій Михайлович Тугай. На цей вечір він запросив і наших однокласників.

– **Знаємо, що Ви були ініціатором заснування наших міських літературно-мистецьких премій. Який нині їхній стан?**

– Так. Це три премії: ім. І.С. Нечуя-Левицького (1991 р.), ім. М. Вінграновського (1993 р.), ім. М. Сомы (2016 р.). Нині вирішуємо питання про заснування премії ім. Б. Олійника. Попередній живуть і діють.

– **Незабаром має з'явитися на світ Ваша нова книжка. Розкажіть про неї.**

– Книга називається «Зачудований травень мого життя». У ній зібрані вірші різних років, багато нових, тексти авторських пісень, пам'ятні посвяти незабутнім друзям, численні фотографії.

– **Біла Церква Вас знає, цінує, любить за велику роботу в царині культури, за Ваші твори, за неспокій і небайдужість, за енциклопедичність та ерудицію, іронічність і талант Людини та Громадянина. А що і хто асоціюється у Вас з ім'ям «Біла Церква»? А з ім'ям «Україна»?**

– Відповідаючи на це запитання, хочу зупинитися на двох іменах. З Білою Церквою переконливо асоціюється незабутній видатний історик Борис Йосипович Кашкін. Скажу, чому. Він родом із Хмельницької області, але був закоханий у наше місто. Написав і видав низку сувенірних буклетів, присвячених Білій Церкві. Ми з ним багато подорожували, і він скрізь із великою любов'ю розповідав про місто на Росі.

А з ім'ям «Україна» в мене асоціюється великий поет і громадський діяч академік, Герой України Борис Ілліч Олійник. Я був свідком розмови з ним ветеранів, які переконували його бути кандидатом у Президенти. Він відмовився. Та його творчість переконує всіх (навіть недругів) у великій любові славетного Поета до України.

– **ЩИРОСЕРДЕЧНО ДЯКУЄМО ВАМ, АНАТОЛІЮ ІВАНОВИЧУ, ЗА ЦІКАВУ РОЗМОВУ І БАЖАЄМО ДОВГИХ – СПОВНЕНИХ СВІТЛА, РАДОСТІ, ТВОРЧОГО НЕСПОКОЮ, ЗДІЙСНЕНИХ НАДІЙ – ЛІТ ЖИТТЯ ПІД МИРНИМ НЕБОМ РІДНОЇ УКРАЇНИ!**

## Пресконференція

## Хай «олени» на дорогах стережуться — інспектори з паркування вже вийшли на «полювання»



Це, звісно, жарт. Але ж усі розуміють, що з тими «оленими», які сідають за кермо і потім завдають усім учасникам руху чимало незручностей, а то й реальних загроз, треба таки щось робити. І місцевий департамент ЖКГ, надихнувшись досвідом інших міст і виконавши певну роботу, розпочав реалізацію важливого проєкту. Відтак було створено відділ по контролю за паркуванням, і його інспектори вже взялися до роботи. Вони контролюватимуть дотримання водіями правил дорожнього руху (ПДР) в частині зупинки і стоянки транспортних засобів.

Детальніше про нововведення представникам місцевих ЗМІ розповіли заступник міського голови Андрій Кравець, начальник відділення безпеки дорожнього руху полку патрульної поліції в м. Білій Церкві та Білоцерківському районі Богдан Завалецький та інспектор відділення адміністративної практики полку патрульної поліції Марина Шумська.

Беручись до запровадження в Білій Церкві нового підрозділу з певними каральними повноваженнями в тому числі, ініціатори керувалися, як кажуть, європейським підходом. Наше місто вони бачать комфортним насамперед для пішохода, велосипедиста, громадського транспорту, а потім уже для всіх інших учасників дорожнього руху. Тому так важливо контролювати власників залізних «колісниць», нагадуючи їм і про загальноприйнятні правила, і про акценти в даній царині, що діють у цивілізованому суспільстві.

Патрульна поліція також виконує роботу в частині контролю за зупинкою і стоянкою транспорту. Виявивши порушення, її працівники чекають, поки біля машини, залишеної не в тому місці, з'явиться водій, розглядають справу та притягають його до адміністративної відповідальності. А інспектори з паркування працюють виключно з транспортним засобом. Їм не потрібен контакт із водієм. Вони діють в режимі фото- і відеофіксації, використовуючи сертифіковані планшети та засоби вимірювання відстаней, регламентованих правилами дорожнього руху. Після цього інформація автоматично передається в базу інспектора, який формує постанову про правопорушення, що займає всього 5 (!) хвилин. Потім роздруковане повідомлення про порушення правил у частині зупинки/стоянки авто інспектор розміщує на машину під склоочисник. У документі вказано, хто порушив, яку статтю та суму штрафу. Більше того, там є навіть квитанція, скориставшись якою в будь-якому банку, можна його сплатити. Також оплатити санкцію можна через банківський додаток або на сайті міської ради, теж вказаному в повідомленні.

Важливо, що протягом 10 днів з моменту отримання повідомлення порушник має право сплатити 50 відсотків від суми вказаної санкції, приміром, замість 340 грн можна оплатити тільки 170 (за суттєве перешкоджання руху, що створює небезпечну ситуацію, штраф удвічі більший). Якщо кошти не будуть сплачені в цей термін, постанова набирає законної сили, її надсилають порушникові, й він має її виконати повністю. Коли гроші не надійдуть і в цьому разі, через 30 днів його чекає подвійна штрафна санкція.

Відповідаючи на запитання журналістів, представники влади й поліції зауважили, що інспектори

з паркування працюють тільки на вулицях міста. На прибудинкових територіях свої повноваження здійснюють «Муніципальна варта» та КП «Інспекція з благоустрою».

На час пресконференції два інспектори вели роботу в тестовому режимі: контактували з водіями, пояснювали повноваження новоствореного підрозділу, попереджали про наслідки недотримання ПДР, роздаючи спеціально виготовлені флаєри. Ці люди пройшли навчання, мають допуски до національної інформаційної системи. До речі, в них є і нагрудні камери, що записують їхню роботу, на випадок розгляду справи в суді – аби не було іншого трактування ситуації, коли фіксувалося порушення паркування. Правда, Анатолій Кравець сподівається, що в нашому місті водії у разі порушень бігтимуть не до суду, образившись на санкцію, бо «все життя так паркувався», а до банків – щоби скоріше оплатити удвічі меншу за виписану інспектором суму. Коли ж нові стражі порядку почнуть працювати в повну силу за відповідним графіком на території всього міста, ми побачимо, як воно буде насправді.

До речі, дату, з якої почнуть штрафувати водіїв-порушників, заступник міського голови назвати відмовився: люди мають звикнути завжди з повагою ставитися до всіх учасників руху. І запевнив, що нікому й ніяких поступок не буде: порушив – плати. Кожен, хто свого часу отримав водійське посвідчення, знає правила й зобов'язується, сідаючи за кермо, їх дотримуватися. (Коли газета вже версталася, нам стало відомо, що інспектори почали штрафувати горе-водіїв 24 квітня.)

В цьому контексті з'явилися скарги водіїв стосовно додаткових парко-місць, яких у місті не вистаєє. «На жаль, через тісну забудову в нас недостатньо місць під паркування автомобілів. Проте, – сказав Анатолій Кравець, – ми шукаємо варіанти. Наприклад, у центрі, на частині вулиці Ярослава Мудрого, від міської ради до площі Соборної, ми дозволили паркування з обох боків на крайній смузі. Те саме – й на інших магістралях. Розглядаємо можливість паркування на прилеглих вулицях».

До слова, кошти від стягнутих штрафів, які йтимуть до міського бюджету, можуть бути залучені до облаштування тих же паркувальних майданчиків, виготовлення і встановлення дорожніх знаків, для вдосконалення вуличної інфраструктури загалом. Тож влада сподівається, що жителі зрозуміють: цей серйозний, потрібний для міста проєкт втілюється в життя заради підвищення безпеки кожного з нас, задля порядку і, звісно, з метою отримання додаткових коштів, які будуть спрямовані на розвиток громади.

Валентина ХРАБУСТ



## У Білій Церкві презентовано освітній курс для лікарів

Перша леді України Олена Зеленська разом із міністром охорони здоров'я Віктором Ляшком та радницею-уповноваженою Президента з питань безбар'єрності Тетяною Ломакіною відвідала КНП БМР «Білоцерківська міська лікарня № 2», де було презентовано курс «Базові засади застосування МКФ» для мультидисциплінарних медичних команд.

Міжнародна класифікація функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ) – універсальна класифікація показувачів охорони здоров'я (ВООЗ). За ініціативи дружини Президента та після тривалої роботи МОЗ і експертів Міжнародну класифікацію функціонування було запроваджено як національну. Віднині всі фахівці з реабілітації мають використовувати саме цю методику, працюючи з порушеннями функціонування людини та інвалідністю.

Очікується, що запровадження МКФ дасть змогу враховувати медичні, психологічні та соціальні потреби людини, яка прагне відновитися й бути самостійною після важких травм і захворювань, спонукатиме заклади охорони здоров'я впроваджувати сучасну доказову, активну реабілітацію, розвивати команди фахівців, закуповувати обладнання відповідно до найкращих стандартів. А зібрані дані про стан здоров'я та можливість людини допоможуть державі планувати допомогу та послуги вже за межами реабілітаційного відділення – у соціальній,

освітній сферах, працевлаштуванні тощо.

Гості ознайомилися з роботою мультидисциплінарної команди на базі Білоцерківської міської лікарні № 2. Її фахівці з реабілітації закінчили навчання в межах трирічного проєкту МОЗ України з високоінтенсивної реабілітації, що реалізується спільно з Національним медичним центром Сунас (Норвегія), а також співпрацюють із ВООЗ щодо навчання з підбору та використання допоміжних засобів реабілітації.

Під час заходу було презентовано освітній курс «Базові засади застосування МКФ». Нині вже понад 1200 фахівців зареєструвалися на нього та почали навчання. «Для фахівців із реабілітації воно важливе, і від цього безпосередньо залежить якість допомоги та швидкість відновлення кожного, хто перебуває на реабілітації. І що більше фахівців спілкуватимуться «єдиною мовою функціонування й життєдіяльності», якою є МКФ, то швидше ми зможемо говорити про повернення людей до самостійності після перенесених травм, опіків, складних захворювань», – резюмувала Тетяна Ломакіна.

За інформацією [www.president.gov.ua](http://www.president.gov.ua)

Вона назвала свою першу персональну виставку «Шлях. Різнорозміття буття». Як цікаво і як природно. По-філософськи вдумливо оглядати свій шлях і міркувати над багатолітністю існування так характерно для митця – і для того, який уже прямує «з ярмарку», і для того, хто тільки зібрався на нього... **АНАСТАСІЯ МОРСЬКА**, 29-річна художниця, на відкритті виставки якої ми побували, звісно, тільки на початку шляху. Але вирушає в дорогу не з порожніми руками...

Поки в залі, в якій розмістилася експозиція, збиралися гості, Анастасія скромно сиділа на стільчику й розмовляла з мамою. Посміхнувшись, погодилась відповісти на кілька запитань. Чесно кажучи, мені завжди здавались зайвими слова у виставкових залах. Хіба що сам художник чи художниця хочуть додати щось до того, що «промовляє» з їхніх полотен. А картини Анастасії в супроводі легкої меланхолійної музики, що тихо звідкілься звучала, здавалось, говорили і про яскравий та зрозумілий світ речей, які нас оточують, і про велич природи, і про мізерність та загадковість жінки... «У вас багато жіночих портретів. Чому?» – запитую. «Бо жінки гарні» – сміється співрозмовниця. І не посперечаєшся!

«А що ви скажете про те, що виставка здається світлою й трохи печальною?», – так здалося мені...

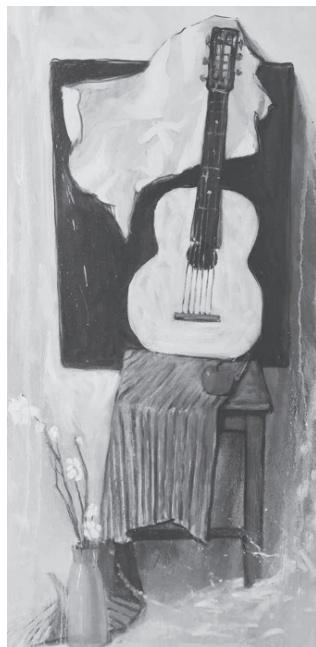
«Люди, які бачили мої картини, також зауважували, що вони дещо печальні, але не пригніблюють, не тис-

## Співзвучність

нуть, не вгоняють у тугу», – ділиться Анастасія. І розповідає, як їй завжди перед початком роботи дуже хочеться, аби вдалося, що називається, «піймати враження». Як важливі особисті відчуття, власне сам творчий процес. І хай багатьом робота може не сподобатись, але якщо хоча б одній людині вона буде співзвучною, для художниці це дуже важливо. Адже вона своїми полотнами розказує про свій внутрішній стан, і як чудово, якщо серед глядачів є людина, яка налаштована на ту саму «хвилю».

Звичайно, ми встигли поміркувати і про натхнення. Цікаво, що Анастасія вважає його даром, нагородою за працю. А додають їй сили, надихають на творчість природа, люди, і... сніг... Війна ті сили віднімає. Малюється важче, коли триває вселенська кривава несправедливість: «Я дуже жду перемогу».

Ми говорили про виставку, про ще не здійснений задум намалювати батька. Анастасія хвилювалася, що їй нададуть слово, а виступ перед аудиторією – то завжди відповідально. Скажу наперед – вона і з цим впоралася блискуче. Поки молода художниця згадувала своїх учителів і щиро дякувала їм за науку життя, відкриті для неї таємниці художньої творчості, мимоволі думалося про неї як багатогранну, глибоку, цікаву



і для майбутніх учнів, і для кола поціновувачів, і для культури загалом особистість. А ще про те, як це важливо – в часи екстремальних випробувань зустрітися з освіченою людиною, з талантом, здатним урівноважити, збалансувати нашу потребу вижити, відчувати й залишитись цивілізованими істотами. Вірять, що люди не зачерствіють, не озвіріють, якщо матимуть можливість бодай споглядати мистецькі твори, та навіть просто знати, що їх продовжує хтось творити, бо ж таки не хлібом єдиним...

А потім була власне церемонія відкриття. Завідувачка виставкової зали при бібліотеці № 5 Любов Михайлюк познайомила нас із невеличкою, але багатою на події й досягнення біографією білоцерківки, переможниці численних мистецьких конкурсів, блискучої випускниці курсу професора М.Є. Гуйди в Національній академії образотворчого мистецтва Анастасії Морської. Були квіти, нагородження, гарні слова від управління культури й туризму міської ради. Були вітання і схвальні відгуки від колег-художників, від учителів Насті, які пам'ятають її перші кроки у великий світ образотворчості, були слізки радості мами...

А всім, хто хоче безпосередньо отримати насолоду від пензля Анастасії, її чуття кольору, гармонії, настрою, пропонуємо завітати до виставкової зали при бібліотеці № 5, що на проспекті Незалежності, 55. Виставка діятиме до кінця квітня.

...А враження, можливо, залишаться з вами назавжди.  
Валентина ХРАБУСТ

Від щирого серця і з великою любов'ю вітаємо із «золотим» ювілеєм – 50-річчям спільного подружнього життя – наших дорогих

**ОЛЕКСІЯ ВОЛОДИМИРОВИЧА та НАДІЮ ПЕТРІВНУ КОРОБЧЕНКІВ!**



1 травня

Минуло вже пів віку з того часу,  
Як в вашому житті цвіла весна.  
І стільки прожито і пережито разом,  
І скроні побілила сивина.  
А в двері стукає ласкава осінь –  
Багата, щедра, справді золота!  
Як нагорода за любов і мудрість,

За ваші в парі прожиті літа.  
За те, що зберегли свою родину  
На хвилях часу, в радості й біді,  
За те, що долю порівну ділили  
І стали гідним прикладом в житті.  
Тож будьте нам здорові і щасливі!  
Хай спільний шлях ваш довго ще цвіте.  
Ну, а сьогодні ж хай лунає тісня  
Про батьківське весілля золоте!  
**З повагою – діти, внуки та друзі**



**Засудили за розкладання «закладок»**

Прокурори Білоцерківської окружної прокуратури довели в суді вину мешканця Київщини в незаконному придбанні, зберіганні з метою збуту та збуті наркотичних і сильнодіючих лікарських засобів (ч. 2 ст. 307, ч. 3 ст. 321, ч. 2 ст. 309 КК України).

Встановлено, що 33-річний чоловік погодився на пропозицію особи, матеріали стосовно якої виділені в окреме кримінальне провадження, розповсюджувати наркотики.

Через месенджер він отримував інформацію про місцезнаходження пакунків з розфасованими наркотичними та сильнодіючими медпрепаратами. Надалі з метою подальшого їхнього збуту засуджений робив «закладки» на території Білої Церкви у заздалегідь визначених координатором місцях. Частину наркотичних засобів як «оплату» за роботу він залишав собі для власного вживання.

Враховуючи доводи прокурора і судимість чоловіка за злочини у сфері обігу наркотичних засобів, суд визнав його винним та призначив покарання – 6 років і 3 місяці позбавлення волі з конфіскацією майна.

До набрання вироком законної сили він перебуватиме під цілодобовим домашнім арештом.

**Білоцерківська окружна прокуратура**

Державний навчальний заклад «Білоцерківське професійно-технічне училище ім. П.Р. Поповича» (код ЄДРПОУ 05536716) змінює найменування на Заклад професійної (професійно-технічної) освіти «Білоцерківський професійний коледж».  
Підстава: наказ МОН України № 428 від 13.04.2023 р.

**НАТЯЖНІ СТЕЛИ**  
Замір безкоштовний  
Монтаж – один день.  
Гарантія – 15 років.  
068-155-8-122

**КУПЛЮ**  
гармонь, баян, акордеон, домру, бандуру, чоботи хромові, ялові, ікони, статуетки, фотоапарати «Зеніт», «Фед», об'єктиви, медалі, старе намисто, стару військову форму, портупею, бінокль.  
095-156-36-40

**Приватні об'яви**

**ПРОДАЮ**  
✓ Земельну ділянку 14,5 сотки на околиці с. Шкарівки під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна договірної. Тел.: 067-425-96-61.  
✓ Газову колонку (нову) виробу Італії. Ціна договірної. Тел.: 5-48-31.  
✓ Газову плиту, водяні насоси, умивальник, ящик для інструментів автомобільний, пральну машину, солідол, домкрат (25 т), дизоливу, фанеру, радіоприймач («Москвич»), плитку чеську, запчастини до ЗІЛ-130, дранку, сітку, драбину, дошки, столи. Тел.: 097-629-55-04.  
✓ «Ходунок» новий, імпортний, зручний у використанні, розкладний, із регуляцією висоти ніжок. Ціна договірної. Тел.: 068-311-89-85.  
✓ Алюмінієву тачку, пускозарядний, зарядний 0-25 Ампер, бідон алюмінієвий (40 л), провід мідний (2 мм), пілосос «Шміль», трансформатор 220/110, автотрансформатор 9 Ампер, конденсатори, склотканину, бочку металеву, 200 л. Тел.: 067-87-277-31.

Опорну спинку на ліжку з регулюванням; гідрокослом для підводного плавання, розм. 48-50; дитячий костюм для айкадо на 6-8 років. Ціни договірні. Тел.: 095-762-13-61.  
✓ Ліжку для лежачого хворого, багатофункціональне, матрац для лежачого хворого з водонепроникним чохлом, висота 15 см, новий, импортний. Ціна договірної. Тел.: 095-762-13-61.  
✓ Поглинаючі pellets 60 x 60, памперси №2, прокладки чоловічі урологічні, вологі серветки, все нове, в упаковці. Ціна договірної. Тел.: 095-762-13-61.  
✓ Електронагрівач на тенах, 300 грн. Тел.: 095-762-13-61.  
✓ Приладдя для риболовлі та підводного полювання. Тел.: 095-762-13-61.  
✓ Мідну болванку діаметром 40 мм, колосники до промислової котельні. Тел.: 050-208-62-89.  
✓ Пральну машину «Агат», 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.  
✓ Чоботи зимові (45-46 розм.) і осінні (44-45 розм.), шкіряні, нові. Недорого. Тел.: 096-676-34-43.  
✓ Швейну машинку (радянська), 22 клас, та газовий балон, б/в. Тел.: 050-182-71-10.

**ПРОДАЮ**  
✓ Двері дерев'яні, глухі, нові, 70 см. Ціна договірної (недорого). Тел.: 063-64-54-229.

Втрачений атестат про повну загальну середню освіту, виданий Білоцерківським ліцеєм економіки та права (зараз – Білоцерківський ліцей «Мала академія наук» Білоцерківської міської ради Київської області) від 17 червня 1999 року на ім'я **Погібно Марини Володимирівни, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**  
Втрачений військового квиток, серія УН № 0924391, виданий на ім'я **Шаплюк Вячеслав Миколайович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**  
Втрачене посвідчення учасника бойових дій, серія АА №076172, видане Білоцерківським ОМВК на ім'я **Сайченко Олександр Володимирович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

**Закуповуємо ВРХ:**  
-Корови(30-35грн за кг);  
-Бици(45-47грн за кг);  
-Телиці(43-45грн за кг);  
-Кони(25-30грн за кг); -лежачі та дорізі.  
**096-849-72-59,Вадим**

**Продам дрова рубані твердих порід: ДУБ, ЯСЕН, АКАЦІЯ!**  
Детальніше за номером **097-691-21-56.**  
✓ Даю уроки гри на фортепіано учням із 1 по 4 класи.  
Тел.: 068-101-85-21.

**В Київській обласній адміністрації – новий голова**

**Президент України Володимир Зеленський призначив Руслана Кравченка головою Київської обласної військової адміністрації.**



Представив колективу Київської ОВА та головам районних військових адміністрацій новопризначеного голову заступник керівника Офісу Президента Олексій Кулеба.

Руслан Кравченко подавав Президенту України та Уряду за довіру і призначення на надзвичайно відповідальну посаду.

«Очолити Київщину – регіон, який рік тому героїчно стримав та зупинив російську навалу, не дав окупантам захопити столицю, серце України, – це для мене честь і водночас велика відповідальність. У нас попереду багато важкої та відповідальної роботи. Ми продовжимо відновлювати Київщину після деокупації та будемо розвивати регіон. Працюватимемо над відновленням економіки та виробництва, сприянням розвитку та залученням у регіон нового внутрішнього і зовнішнього бізнесу. На цих питаннях як керівник області я концентруютимуся першочергово», – зауважив Руслан Кравченко.

Руслан Кравченко народився 1990 року в місті Северодонецьку Луганської області. У 2012 році закінчив військово-юридичний факультет Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого» (лейтенант юстиції). У 2014-2015 роках брав безпосередню участь в АТО як прокурор 33-ї військової прокуратури Південного регіону України. Має досвід роботи в Головній військовій прокуратурі Генеральної прокуратури України. У 2019-2020 роках – заступник військового прокурора Центрального регіону України; з 2020 по 2021 рік – начальник управління процесуального керівництва у кримінальних провадженнях про злочини у сфері оборонно-промислового комплексу Спеціалізованої прокуратури у військовій та оборонній сфері Офісу Генерального прокурора. У 2021 році очолював Бучанську окружну прокуратуру Київської області. На цій посаді працював до 2023 року.

руським регіоном України; з 2020 по 2021 рік – начальник управління процесуального керівництва у кримінальних провадженнях про злочини у сфері оборонно-промислового комплексу Спеціалізованої прокуратури у військовій та оборонній сфері Офісу Генерального прокурора. У 2021 році очолював Бучанську окружну прокуратуру Київської області. На цій посаді працював до 2023 року.

**Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єкта для цілей оренди.**  
Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єкта для цілей оренди.

№ п/п	Об'єкт	Площа, м²	Місцезнаходження об'єкта	Балансоутримувач об'єкта
1.	Частина нежитлового приміщення	2,0	Київська область, місто Біла Церква, вулиця Січневого прориву, 2	Комунальне некомерційне підприємство Білоцерківської міської ради «Дитяча стоматологічна поліклініка»

Дата оцінки: 30.04.2023 р.  
Замовник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР. Платник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР. Очікувана найбільша ціна надання послуг з оцінки: 2000 грн. Строк виконання робіт: не більше 5 календарних днів від дати підписання договору про надання послуг з оцінки майна.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом ФДМУ від 31.12.2015 р. № 2075. До участі в конкурсі допускаються претенденти, які діють на підставі чинних сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено провадження практичної діяльності з оцінки майна за напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, що відповідають об'єкту оцінки. Вимоги до претендентів для участі в конкурсі (учасників конкурсу) викладені у розділі II Положення. Вимоги до конкурсної документації, порядку її складання, оформлення та подання містяться у Положенні, зокрема у розділах I, II, III, та додатках до нього. Заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності, інформація щодо досвіду суб'єкта оціночної діяльності та (або) оцінювачів, які будуть залучені до виконання робіт з оцінки майна та підписання звіту про оцінку майна, інформація про претендента подаються за встановленими в додатках 3 – 5 до Положення формами.

Конкурсна документація подається у запечатаному конверті не пізніше ніж за чотири дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно) за адресою: 09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2. Телефон для довідок: 5-35-31, 5-86-74.

Конкурс відбудеться 15.05.2023 р. об 11.00 в приміщенні управління комунальної власності та концесії БМР за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2.  
**Руслан ГРЕБЕНЮК**, начальник управління комунальної власності та концесії

**Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про результати конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єктів для цілей оренди, що відбувся 24.04.2023 р.**

На засіданні конкурсної комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки трьох об'єктів для цілей оренди, було ухвалено рішення укласти договори на проведення незалежної оцінки для визначення ринкової вартості зазначених нижче об'єктів із таким суб'єктом оціночної діяльності:  
- **суб'єктом оціночної діяльності - фізичною особою-підприємцем Коломієць Людмилою Вікторівною:**

№ п/п	Об'єкт	Площа, м²	Місцезнаходження об'єкта	Балансоутримувач об'єкта
1.	Нежитлові приміщення другого поверху №№ 54, 55, 56	16,9	Київська обл., м. Біла Церква, бульв. Олександрівський, 94	Комунальне підприємство Білоцерківської міської ради «Підприємство готельного господарства»
2.	Частина нежитлового приміщення першого поверху	1,0	Київська обл., м. Біла Церква, вул. Молодіжна, 36	Комунальний заклад Білоцерківської міської ради «Льодовий стадіон»
3.	Громадський будинок з господарськими будівлями та спорудами (Свято-Духівська церква)	літ. «А» - 158,0 літ. «Б» - 29,5 літ. «В» - 5,8	Київська обл., Білоцерківський р-н, с. Шкарівка, вул. Героїв України (вул. Ватутіна), 12	Білоцерківська міська територіальна громада

**Руслан ГРЕБЕНЮК**, начальник управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради

Білоцерківська рада ветеранів-учителів глибоко сумує з приводу непоправної втрати – смерті івованих ветеранів-учителів **ГАЛИНИ ІВАНІВНИ ГАШИНСЬКОЇ** – та висловлює щирі співчуття рідним і близьким покійної.  
*Нехай їй буде світла пам'ять та людська шанна на довгі роки, а наші співчуття полегшать родинну скорботу.*

**ГАВРИЛЮК  
ІГОР ІВАНОВИЧ**

Народився в с. Довжка на Івано-Франківщині. Закінчив Івано-Франківський інститут нафти і газу. Член НСПУ з 1990 р. Двічі обирався депутатом обласної ради. Автор збірок гумору та сатири «Вчений нянь», «Пунктуація кохання», «Малі діти – великий клопіт», «Збираниця», «І кому то президента вдалось подоїти», «Вербові тріолети», «Прикарпатські браконьєри», низки книжок для дітей.



**ПІСЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ**

*Зухвало стрекотали жатки.  
Тріщали збуджено косарки.  
Все літо я пробув без шапки,  
без дівчини і без цигарки.  
А як вляглась на стернях осінь,  
мов жінка втомлена, тоді я  
розплів найкращі в світі коси,  
поцілував сльозу на віях.*

Роман Качурівський

...А як вляглась на стернях осінь,  
одяг на голову шапчину,  
розплів найкращі в світі коси,  
в міцних обіймах стис дівчину...  
Присів на запашну солому.  
Забув про жатку і косарку  
і доти не пішов додому,  
доки не викурих цигарку...

**Музи органного залу не мовчать**

Цікаву хвилю оновлення переживає в цей непростий для України час Білоцерківський будинок органної та камерної музики. Звичайно, останні півтора року жвавої концертної діяльності не відбувалось, а її шанувальники музичного мистецтва більше слідували за тривожними новинами у своїх гаджетах, втім дуже скучили за справжнім мистецтвом.



му залі робота художників по світлу. Це надзвичайно підтримувало емоційність юних глядачів, які із захопленням спостерігали протягом концерту за змінами кольорової гами на стінах старовинного костелу – відповідно до розвитку музичного сюжету.

21 квітня з успіхом відбувся вечір органної музики, виконавцем якої став гість Білої Церкви, австрійський органіст Лукас Гаслер. Концертна зала була щент заповнена глядачами, які із захватом слухали майстерне виконання складних музичних творів, високо оцінивши філігранне виконання молодого музиканта. У програмі сольного концерту прозвучали класичні твори Баха, Моцарта, Регера, Лефебюр-Велі, Сен-Санса. Зокрема, Соната соль мажор Моцарта, написана для фортепіано, для якої свого часу композитор Гріг створив транскрипцію для двох фортепіано і яка нещодавно отримала нове життя, коли наш сучасник Лукас Гаслер зробив власну обробку для органа. Звучала музика різних епох, але ж справжнє мистецтво є зрозумілим у будь-які часи.

Неможливо було не помітити, що специфічну атмосферу створила в органно-органістка Тетяна Орлова, яка наголосила, що саме в білоцерківському органному залі міститься єдиний наразі діючий орган у Київській області. А також вона розповіла про цікавий творчий шлях талановитого органіста, який приїхав підтримати Україну. Коли організатори концертної програми запитали молодого музиканта, чи не страшно було їхати до країни, де йде війна, він наголосив, що не боюся приїжджати до українського поціновувача музики, адже життя, у тому числі музичне, не має припинятися!

Тож органна зала вже запрошує до наступного концерту під назвою «Кавова кантата», що відбудеться 29 квітня, де гратиме оркестр під керівництвом Віталія Саражинського.

Наталія ВЕРЕСНЕВА

Днями в Білу Церкву з новим альбомом «НАПРОЛОМ» буквально ввірвалися мегаталановиті, крутезні, легендарні козаки – група «СКАЙ / SKAI». Варто зауважити, що фронтмен гурту Олег Собчук та його команда – це справжні борці культурного фронту. Під час їхніх концертів 30 гривень з кожного квитка йде на шляхетну справу – підтримку ЗСУ. Хлопці, зокрема, беруть участь у реалізації проєкту «Врятуй кінцівку», покликаному допомогти нашим важко пораненим воїнам у протезуванні.

*Цілюща сила музики...*



Як волонтерка зі стажем вже у 8 з половиною років я намагаюся соціалізувати дітей, у тому числі й посередництвом музики, адже на собі переконалася в її цілющій силі, коли була на інвалідному візку. Серед моїх підопічних – вихованці з інтернатів, дитячих будинків, діти з інвалідністю, сироти, соціально незахищені, а зараз – ще й діти ВПО. Воджу їх на різні фестивалі, концертні шоу (типу «ATLAS weekend» – принагідно дякую Дмитрові Сидоренку; «M1 Music Awards» – спасибі Миколі Баграєву) або ж збираю артистів, домовляюся про всі технічні та інші нюанси – і вперед, до дітлахів! А кожна така історія – це ж купа здорових емоцій, фотки, селфі!.. До речі, моїм наставником у творенні благодійних заходів за участі артистів для дітей із вразливих верств став мій духівник і товариш священник

Діонісій Буренко. Тож коли я побачила, що в «СКАЙ» триває всеукраїнський тур і вони з новим альбомом приїдуть у Білу Церкву, зв'язалася з директоркою гурту пані Тамарою і, як кажуть, «наколядувала» запрошення для дітей, чиї батьки пішли на передову захищати нас від біснуватих російських орків, а також тих, хто через страшну війну були вимушені залишити свої рідні домівки й тепер живуть у нашому місті. А діти зі спілки «Ластівонька» (очолює невтомна Оксана Мустафаєва) намалювали плакати, написали подяку, з якими і прийшли на феєричний концерт групи. У всіх залишилися класні емоції та спогади! Власне, як і непорушне переконання, що Україна переможе.

Надія КАРПЕНКО

**БІЛОЦЕРКІВЦІ ПЕРЕМАГАЮТЬ**

- ♦ Перемога нам потрібна, як повітря, – це знає кожен! І тому так важливо, щоб ця велика мрія проростала в нас через успіхи в різних сферах, на різних фронтах – і більших, і менших. Маємо яскравий приклад.
- ♦ На чемпіонаті України з волейболу серед дівчат 2008 року народження «Дитяча ліга», який проходив у Луцьку, чемпіонський титул здобула команда нашого Спортищею-ДЮСШ №1.
- ♦ На іграх чемпіонату Юнацької баскетбольної ліги Київської області серед юнаків 2012 р. н. і молодших бронзу здобула збірна команда Білоцерківської громади «Літаючі білки 12».
- ♦ На XII міжнародному фаховому двотуровому конкурсі «Зоряні вогні Нью-Йорка» лауреатами I премії стали вихованки гуртка паперової пластики «Вітвічки» Об'єднання клубів за місцем проживання «Дивосвіт» Олена Волкова та Яна Рубіженко та їхній творчий керівник Людмила Мімуліна.
- ♦ Вихованці «Дивосвіту» здобули й призові місця на Міжнародному дистанційному конкурсі з інформатики «Олімпіс 2023 – Весняна сесія»: I – Загорулько Олексій, «Користувач ПК»; III – Алейнік Вікторія, «Основи комп'ютерної графіки та Web-дизайну»; III – Кушнерик Юлія, «Основи комп'ютерної графіки та Web-дизайну».

*Лебеді, лебідки...*



► **Світ природи**

- Лебеді – крупні водоплавні пернаті вагою 3-15 кг. Злітають важко, а сідають в основному на воду. Харчуються рослинами, рибою, комахами, земноводними. В разі небезпеки швидко біжать по воді. У природі живуть 12 років, у неволі – в 2 рази довше.
- В лебедів пташенята через 2 дні плавають і добувають їжу. Ці птахи обережні, плавають посередині водоймища. Хоча білоцерківці бачили на Росі (біля греблі), коли вони наближались до берега і брали харчі з рук людей.
- Із помірних та холодних широт на зиму відлітають до тропіків. Буває, що деякі групи й особини зимують на місцях гніздування. Так, у січні 2021 р. в «Олександрії» люди врятували лебедя, який вмерзав у кригу на ставку...
- На гербі м. Горген (Швейцарія) зображена фігура лебедя. А в 2006 р. на водосховищі в Німеччині умільці змонтували катамаран у формі лебедя. Тоді ж там з'явилася і самка чорного лебедя, яка постійно супроводжувала плавзасіб.
- Лебідь-кликун має масу до 10 кг. Це – красиві, горді, величаві птахи з пишним білим оперенням. Голос гучний, трубний, крикливий. Під час захисту молодняку ударами крил можуть перебити руки чи спину підлітків або лапи й хребет мисливських собак. Поселяються на берегах річок і ставків.

- Лебеді-кликуні навесні до місць гніздування прибувають зграями, розділяються на пари і в'ють гнізда. На зайнятих обширних угіддях не терплять близької присутності інших родин, між ними бувають бійки. Яйця в гнізді насиджує лебедиця.
- Лебеді-шипуні мають масу до 12 кг, вони світлого забарвлення, з наростом на лобі. Коли плавають, досить гарні, граційні, привабливі, згинають шию у вигляді букви S. Під час польоту не кричать. Якщо роздратовані, видають шиплячі звуки. Відзначаються спокійним характером, нормально живуть у неволі – на ставках заповідників, парків, дендропарків. Це стосується і Білоцерківщини.
- Біологи Канади відстежували життя американських лебедів. Коли вони повертаються з виру, під час шлюбних ігор самці ходять перед лебідками з витягнутою шиєю, піднятими крилами, якими хлопють, та дзвінко кричать...

- У чорних лебедів оперення відповідного кольору, а махові пера красиво загнуті вгору. Проживають в Австралії. Добре приручаються і стають декоративними у парках та садах Європи. Такі лебеді є, скажімо, і в с. Ковалівці. Цікаво, що інколи лебедицю після того, як вона відклала яйця, 2 хлості самці виганяють з гнізда і самі (поперемінно) висиджують яйця...
- Раніше орнітологи свідчили про беззаперечну лебедину вірність – якщо хтось із подружжя загинув, то другий із них покінчував життя самогубством або залишався одиноком. А в 21 ст. таке твердження змінилось. Підставою для цього стало вивчення зазначеного питання французькими й угорськими біологами на озері Балатон (Угорщина) з 2006 по 2014 роки. Вони виявили, що серед 22 пар лебедів-ликунів лебедина вірність підтвердилася у 17, тобто в 77 відсотків...
- У квітні 2022 р. лебеді-кликуні повернулися з Африки на Одещину, незважаючи на війну з орками. Вчені пояснили, що це свідчить про проведення в регіоні весняної посівної кампанії. Також ця подія прогнозує нашу перемогу над московитами. А ще фахівці додали: лебеді, що перезимували в тропіках, зарядилися там тепловою енергією, яку передають нашій природі та людям...

Іван ВАСИЛЕНКО, Віктор ДЕМЕЩУК

Сайт Сторіткі UA	П'ятниця, 28.04 ніч +6 день +14	Субота, 29.04 ніч +5 день +14	Неділя, 30.04 ніч +7 день +14	Понеділок, 1.05 ніч +7 день +15	Вівторок, 2.05 ніч +7 день +15	Середа, 3.05 ніч +9 день +14	Четвер, 4.05 ніч +9 день +15
------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	--------------------------------------	------------------------------------	------------------------------------

Немає магії сильнішої, ніж магія слів. (А. Франс)



**Засновник:**  
ПП «Редакція газети  
«Громадська думка»  
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,  
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.  
Телефони: 6-33-02.  
E-mail: grom.dumka@ukr.net  
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,  
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.  
Газета виходить щоп'ятниці.  
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок  
UA 043348510000000026003174658  
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ  
БАНК  
Код ЗКПО 13723251  
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739  
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,  
не рецензуються і не повертаються.  
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»  
не завжди збігаються з точкою зору редакції.  
За достовірність фактів відповідальність несе автор.  
За зміст реклами відповідає рекламодавець.  
Редакція листується з читачами тільки на сторінках  
газети.